

Under 20 års tid var Göran Forsberg Socialdemokraternas starke man i Nyköping och kommunalråd i flera omgångar mellan 1987 och 2006. Hans memoarer, som skrivits ihop med journalisten Lasse Ringdahl, täcker en förändringsrik tid i Nyköpings historia.

FOTO: OLOF JONMYREN

Forsssbergs minnen – från industri till inflyttningsort

LEDARE

Tidigare kommunalrådet Göran Forsssbergs memoarer är ett värdefullt bidrag till förståelsen för hur dagens Nyköping har växt fram.

Under 20 år, från 1987 till 2006 var han Socialdemokraternas starke man i Nyköping. Göran Forsssbergs memoarer är en berättelse om ett industrisamhälle i omvandling.

Göran Forsssberg var, på boksläppet i Nyköpings teater, noga med att understryka att boken *Nyköping och mitt liv - som jag minns det* (Hjalmarson & Högberg) är hans bild av i första hand två händelserika decennier i Nyköpings, framför allt stadens historia. De lokala aktörer i politik, media och samhälle som blir omnämda i mer kritisk ton lär säkert ha andra minnesbilder av det som framförs.

Boken är skriven ihop med journalisten Lasse Ringdahl, SN:s tidigare sportchef och kommunreporter. Det är en journalists språk- och berättelse som färgar framställningen. Undertecknad har 20 år av Nyköpings nutidshistoria med mig i läsningen, så mina ögon är inte en nytillkommen läsare. Men det är många människor som passerar revy i detta.

Alla turer i Forsssbergs egen kommunalrådskarriär är inte med. Berättelsens fokus ligger på de mest synliga och mest uppmärksammade turerna i residensstadens utveckling under

1990-talet och det tidiga 2000-talet. Det är Skavsta, Ostlänken och industristadens omvandling till nutidens inflyttningsort som utgör bokens starka kärna. Det tar avstamp i den tid där antingen S hade egen majoritet eller att de tre borgerliga partierna styrde. Vi får också en läsvärd inblick i det lokala socialdemokratiska motståndet i början av 1990-talet mot att Trosa och Gnesta skulle bli egna kommuner.

Framställningen följer inte en rak tidslinje, utan bryter av med tillbakablickar till barndom och ungdom samt yrkeskarriär. Mångåriga Nyköpingsbor lär kunna känna igen sig, och roat notera den unge Forsssbergs försök att stoppa infrastrukturutvecklingen när Riksettan genom stan skulle flyttas och dras rakt igenom barnen från Mariebergs lek- och strapatsmiljöer längs ån.

Även för den som inte har sina rötter i lokalsamhället är boken värd att läsa, ett stoff för framtidens analyser. Det är en personlig bild av hur kampen för dubbelspåret Ostlänken knuffades framåt, hur äktenskapet Nyköping/Skavsta och lågprisflygets oförutsägbara Ryanair mäklades, samt hur det industritunga hamnområdet kom att bli ett stadens ansikte ut mot vattnet. I detta ingår ett tydligt forsssbergskt missnöje med att de borgerliga partierna, från slutet av 1980-talet och några år in på 90-talet, inte helt delade hans visioner med exploateringsbolaget Nya Nyköping.

Sådan är demokratin och politiken. Ingen äger en förändringsresa fullt ut.

Vid boksläppet påminde Forsssberg om hur ett järnvägsprojekt som Ostlänken kräver långsiktighet och kraften att hålla i även när

ären tuffar på. I dag är "mål-bilden (...) att tågen ska börja rulla på den första delen av nya stambanor år 2035", enligt Trafikverkets senaste informationsblad. Resan från 1987 har varit mer av ett mjölkttåg än ett höghastighetsprojekt.

Stora förändringsprocesser lever sitt eget liv. Generationer av folkvalda, tjänstemän, ledarskribenter och näringslivsfolk passerar revy. Framtiden för Skavsta, för Ostlänken – och hur Nyköpings kommun ska växa framöver – ligger i händerna på dagens folkvalda och andra krafter. Med egna visioner och idéer.

Framtiden blir sällan helt enligt plan, men utan ett politiskt mod av att ha långsiktiga ambitioner riskerar allt att gå i stå.

Olof Jonmyren

Olof.Jonmyren@sormlandsmedia.se